

En stor forvandling

Et hørehandicap er mere og større end blot, at man ikke kan høre, hvad der bliver sagt. Hvis ikke man forholder sig til problemet, kan det let udvikle sig til at blive et socialt handicap. Det er ikke sjovt, når man ikke kan høre vittighederne og le sammen med andre mennesker. Man føler sig udenfor. Aage Knudsen fik sit første høreapparat i 1984, men det var først, da han kom på hørkursus sammen med andre i samme situation, at det rykkede. "Der skete en stor forvandling med Åge, da han mødte ligesindede og følte sig accepteret."

Af Birthe Bjørnslev

Aage Knudsen er 71 år og uddannet smed. I 28 år har han arbejdet på et fjernvarmeværk, og det har han været meget glad for. Bortset fra støjen og larmen, selvfølgelig. "Der var hele tiden en konstant støj, og indimellem var det virkelig slemt. Men jeg tænkte ikke over det, for jeg arbejdede alene og var ikke tvunget til at kommunikere med andre end mig selv. Men man kan jo godt sige, at det varige høretab er en arbejdsskade. Jeg fik mig et hørehandicap, og måtte have høreapparat. Men et høreapparat er ikke lige så godt som et øre."

I 1984 fik Åge sit første høreapparat, og det var af den gammeldags type, så det var et analogt apparat. For kort tid siden i en alder af 71 år har Aage fået et helt nyt digitalt høreapparat, men det er han mindre godt tilfreds med. "Det virker helt anderledes, og f.eks. ændrer styrken sig efter støjen udenom, og det er svært at vænne sig til. Nogen gange kobler jeg mig på teleslyngen, for så kan jeg da selv regulere det, og det kan jeg godt lide." Det er svært at vænne sig til noget nyt, også selv om eksperterne hævder, at det nye er det bedste. Det kræver tid.

Hos Aage ligger høreapparatet nemlig ikke i skuffen, nej, høreapparatet er en selvfølgelig ting, som tages på om morgenen, ligesom brillerne.

Aage og hans hustru Annelise lever et helt almindeligt liv. Specielt efter at de har været på kursus for hørehæmmede og deres pårørende. Det foregik i Hobro, som et kursustilbud fra Center for Kommunikation og Undervisning (CKU). Og både Aage og Annelise deltog sammen med flere andre ægtepar, og de synes, at tilbuddet var utrolig godt og meget oplysende. "Det var ligesom der skete en forvandling med Aage, og han rettede sig op og blev meget gladere. Og så bliver jeg det jo også," siger Annelise, som ligeledes deltog i kurset. "Det er jo dejligt at få ny viden og ikke mindst at være sammen med mennesker, der har det samme handicap, så er man ligesom i samme båd."

Foruden kurset i Hobro har tale-hørpædagog Gitte Skov fra CKU i Skive været på besøg i parcelhuset i Stoholm. Aage slår ud med hånden for at vise, at netop i denne

stue sad familie, venner, naboer og 5 andre hørehæmmede så de kunne høre Gitte Skov fortælle om Aages handicap, og alle de forskellige hjælpemidler, der kan kompensere for hørenedsættelsen. Sådan at han til stadighed kunne være en del af deres sociale fællesskab. "Gitte er rigtig god til at fortælle, så alle kan forstå det". siger Annelise. "Stor ros til hende". Aages hørenedsættelse må ikke isolere ham fra venner og familie, så både Aage og hans omgivelser må lære noget om at leve med hans hørehandicap.

"Du skal tale langsomt og tydeligt og se på mig, når du snakker" siger Aage. Det er en besked alle kan forstå, og selv Aages børnebørn indretter sig. Det var en dejlig oplevelse for Aage, da han var med et barnebarn i skole i emneugen omkring at arbejde med "elektronisk skrammel." Her bad han også børnene om at tale højt og tydeligt, og se på ham, når de vil ham noget.

"Det budskab kan alle forstå, og jeg bliver kun mødt med velvilje," siger Aage.

Elektronisk musik og store selskaber, hvor folk snakker i munden på hinanden, det er ikke mere Aages kop te. Men Richard Ragnvald og "Lis og Per", det er kræsen for Aages øregang, og skulle Richard Ragnvald og Co komme igen, skal man ikke lokke længe for at få Aage med. I det hele taget kan Aage igen lide at være sammen med andre mennesker, og både han og Annelise deltager i vandgymnastik i Skive og motionsgymnastik i den lokale idrætshal sammen med andre ældre hver uge.

"Og man må jo sige, at åbenhed og viljen til at fortælle om sit handicap, gør det lettere både for de andre og for den hørehæmmede selv. Det var noget kurset i Hobro virkelig satte fokus på!"